

אברהם אוחיון

ציורים:
יחיאל בלאיש
עריכת לשון:
שאול עובדיה פתיה

ליכא

פרק היסטורי
של מהפכת האיתולות באיראן
ספורו המצמרר ודרווי האמונה
של מגיד שיכה משיכאז לישיכאל

משמרת הקודש והחינוך
טע"י
בתי דין צדק דק"ק בני ברק
ת.ד. 110 ב"ב ■ טלמסר 03-6768218 ■ פקס 03-5745504

אישור

הרינו בזאת לאשר את ספרי הקומיקס לילדים של הרב אברהם אוחיון. הספרים עברו ביקורת אנשי חינוך גם המלל וגם האיורים. ראוי שלא ידעו בשדות זרים בספרים שאין עליהם פיקוח כלל. נוכח שנהיה אנתנו וצאצאיו יודעי תורתך... אמכי"ר.

הרב מרדכי בלוי

חדש!

החנות הוירטואלית
הגדולה בעולם!
ניתן להשיג את כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
וכן כל סוגי הספרים בעולם
לציבור הדתי

בפל': 050-4164-500

באתר: ohayon-books.co.il

*למחבר אין כל קשר לאתר

עריכת לשון:

שאול עובדיה פתיה

ניקוד והגהות לשון ותוכן:

לאה אטון

ציורים:

יחיאל בלאיש

ציור עטיפה וצביעה:

מירי דרויש

עיצוב ועימוד:

מירי פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

כל הזכויות שמורות ©

להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל אלול תשפ"ב

אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים מומנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

Printed in Israel

הקדמה

**בשיראז, אחת הערים העתיקות
שבאיראן - היא פרס העתיקה -
התקים ישוב יהודי במשך מאות
רבות בשנים. ככל הנראה, יהודים
התגוררו בשיראז מאז חרבן בית
ראשון.**

חיים של היהודים בשיראז, כמו ביתר
ארצות הגולה, מעולם לא היו בטוחים במיוחד.
היהודים האשמו בכל הרעות החולות.
כאשר התרגשה שנת בצרת,
פרקו המסלמים את תסכולם על היהודים.
כאשר חלו עדרי צאן וזקור,
נתנה הרשות להתנכל ליהודים.
והיהודים, כדרךם של יהודים,
נשאו תמיד את עיניהם לשמים, בתפלה
ובתחנון להנצל מיד אויביהם וצוריהם.
לצד זאת, קננה תקוה סמויה בלבם של כל
יהודי בשיראז, כמו גם בלבם של כל יהודי
איראן, כי יום יבוא ויזכו לעלות לארץ ישראל.

זכרה של ארץ ישראל עורר תמיד געגועים
ובסופים עדים בלבם של יהודי איראן, והם
יחלו לעלות אליה ולהשתקע בה.

**אולם, בשנות שלטונו של השאח,
מלך פרס, ידעו יהודי איראן תקופה
נפלאה. השאח היה אוהב ישראל,
ותחת שלטונו לא הורשו המסלמים
להתנכל ולהציק ליהודי הממלכה.
להפך, בתקופת השאח הרימו
היהודים ראש ונהלו את חייהם
בגאון ובגאווה.**

יהודי איראן התערו בחיי המסחר והמלאכה,
ורבים מהם נודעו כממחים בתחומים בהם
עסקו, ובסוחרים ושורי דרך וקניינים.
בנוסף לכל, עמד השאח בקשרים שלטוניים
עם מדינת ישראל, עד כדי כך שהממשלה
שתחתיו רכשה נשק מיד מדינת היהודים.

אלא שבשלב מסים התהפך הגלגל על
ראשם של יהודי איראן ורוחות רעות החלו
מנשבות. היה זה כאשר חומייני, מנהיג
הדת האיראני הגולה, הצליח להצית את
אש המרד נגד השאח. מה שהוביל, לאחר
שנים ספורות, לעלייתו של חומייני לשלטון,
ולתפיסת מושבות השלטון בידי האיתולות -
מנהיגי דת איסלמים קיצוניים.

בשלב זה חשו יהודי איראן כי האדמה
בוערת תחתיהם, ורבים מהם נסו לעזב את
המדינה בדרכים שונות, אולם היתה
זו משימה מסכנת ומרעבת בעליל.

**וכך מגיעים אנו אל מגיד שירה, גבור
ספורנו, ומשפחתו. אשר הם, כרבים
מאחיהם היהודים, התגוררו בשיראז
ונהלו בה חיים טובים ומבוכים.
עתה, עם עלייתו של חומייני, בקשו
בני משפחת שירה לעזב את המדינה.**

**אלא שבאמור,
לא היתה זו משימה פשוטה
כלל ועקר.**

על ספור בריחתו של מגיד, בדרכים לא
דרכים, נסוב הספר שבידיכם, "שיראז".

**זהו ספור בריחה עלילתי ורווי מתח
ודרמה, הספוג בערכי הרוח של עמנו,
אמונה יוקדת ותמימה, בשחון מחלט
בבורא העולם, כח התפלה, אהבת
ישראל ואהבת ארץ ישראל.**

עלינו לצנן, כי הספור מבסס על ספור אמיתי,
אולם מרחב הוא בעלילה דמיונית,
לפי קורות התקופה ומאורעותיה.

**קריאה מהנה ומועילה,
שלכם,
אברהם אוהיון**

הדמיות

השאח

שליטה האהוב של פרס, עד לשנת 1975 (למנינים), אז התרחשה מהפכה שבסופה נאלץ לנטוש את כסאו ואת ארצו ולגלות אל מעבר לים. השאח נודע ביחסו האוהד למדינת ישראל וליהודי ארצו.

מגיד שירה

גבור ספורנו, צעיר יהודי, יליד שיראז, שהחליט לשים נפשו בכפו ולעלות לארץ ישראל. סביב מסעו הפתלתל והמורכב נבנה הספור בלו.

חומייני

מנהיג הדת הקיצוני ששוב מגליתו בצרפת ותפס את מקומו של השאח. מאז עלייתו לשלטון נתקו הקושרים עם ישראל, ויהודי פרס החלו סובלים מהתנכלויות קשות.

חמיד

סוכן חרש מטעם השאח. מושגל בין תומכי חומייני כדי ללקט מידע ולסייע לחזרתו של השליט הגולה לכסאו. משימות רבות נכזבו לו.

דאוד

בן דודו של מגיד שירה, גם הוא נמנה על בני הקבוצה הפורחת משיראז. אביו הוציא מכיסו הון רב כדי לצדפו לקבוצת הבוחרים.

משה חביאן

יהודי ממצאני השאח. אגנשו של חומייני עומדים להוציאו להורג בתליה. השאח עושה כל מאמץ להצילו.

פרולוג

גם בני משפחת שירה, שהתגוררו בשיראז, חששו לחייהם. הם בקשו לברח ולהמלט, וכבר רכשו בריטיס טיסה לשווייץ ומשם לארץ ישראל, אולם אז התברר כי בהוראת שאפור נסגרו כל נמלי התעופה של איראן, אין יוצא ואין בא.

ובינתיים הדח שאפור מראשות הממשלה, ונתחיתו, בחדש ינואר של שנת 1979, חזר לאיראן מנהיג המהפכה, חומייני. דעותיו היו איסלאמיות קיצוניות, והוא השתלט על עשרות הקבוצות תוך הנהגת ממשטר איסלאמי קפדני, כשהראשונים להפגע היו, איך לא, היהודים. גם בית העסק של מר שירה נפרץ ונבזז בידי פורעים.

ובינתיים, במעונו של השאח הגולה נערכו לשתילת סוכנים סמויים בין שורות המורדים. חמיד הוא אחד מהם שהתקבל לעבודה כסוהר בבית כלא שמור. שם הוא פותח במבצע חלוץ מסכן ומבריח את האסירים לפקיסטן. הוא עצמו חוזר לאיראן במטרה להמשיך לסייע לשאח.

חמיד מתארח בביתה של דודתו ומגלה בתדהמה כי הוא יהודי, נכד לסבתא יהודיה שנתאסלה בעל כרחיה. לאחר ששומע זאת מחליט הסוכן האמיץ להמשיך לתמוך בשאח בדרך אחרת.

אולם הוא יודע שכוחות חומייני מחפשים אחריו ומבקש בינתיים משימה מוחץ לגבולות איראן. השאח נענה ומעביר לדודו משימת הכרח של יהודי בשם משה חביאן שהיה ממקורביו, שאם לא יברח במהירות - תעצר אותו הממשטר ותוציאו להורג.

בינתיים מתכנן מגיד שירה לברח משיראז. הוא נוסע לעיר קום ונפגש עם המברחים שמותנהג אליו בנכור. אולם לאחר מספר ימים הוא יוצר עמו קשר ותמורת סכום הגן קובע תאריך לבריחה. דאוד בן דודו של מגיד מבקש גם הוא להמלט מאיראן וכן מתארגנת קבוצת יהודים קטנה לבריחה מהמדינה השטנית.

באותו זמן נוקש אלמוני עטוף שחורים על דלת בית משפחת חביאן.

ספורנו מתחיל בימי שלטונו של השאח, תקופת הזהר בעבור הקהילה היהודית שבאיראן. תקופה שולא נמשכה לנצח. בשנת 1975 התסיס חומייני, מנהיג הדת האיראני הגולה בצרפת, את ההמונים נגד המלוכה, ואלו יצאו לרחובות, במטרה למחות ולהפגין. הם הציתו בתי עסק עשירים שזוהו משהחמים ומקורבים לשלטון, התפרעו ברחובות, והשביחו את חיי הסוחרים ובעלי העסקים בשביתות ומשכבות.

החלים שנשלחו על ידי השאח לעצור את הפורעים, לא עשו את תפקידם וסרבו לפתח באש על המפגינים, וחלקם אף התפרקו ממשקם והצטרפו לפורעים.

בהוראת השאח, הצטרפו יהודי איראן להפגנות, למראית עין בלבד, כדי להסיח מהם את דעת ההמונים.

בחדש ספטמבר של שנת 1978 הנהיג השאח ממשטר צבאי באיראן. טנקים נראו ברחובות, ובהפגנות שנערכו באותו חדש, דבר יום ביומו, נהרגו בכל יום מאות מפגינים, בירי מאש תיח. זועות אלו עוררו בעולם גל מחאה נגד השאח, שהביא אותו להכנה כי הוא נותר לבד וכי עליו לעזוב. לפני שהיה מאחר מדי...

וכן, בינואר של שנת 1979, עלה השאח על מטוס, בחברת כמה מאגנשו הקרובים ביותר, נופף בידי לשלום לתומכיו והבטיח: "עוד אשוב לכאן! אני מבטיח!"

תחתיו מנה השאח ממשלת מעבר בראשות שאפור בחתיאר, שנוסה לשלט בהמונים באמצעות הצבא, כפי שנוסה לעשות השאח, אולם הוא נכשל בכך. בריחתו של השאח הפיחה רוח חיים בפרפגנים.

ארמונו העלה באש, וברחובות שרפו ההמונים את דגלי ארצות הברית ודגלי ישראל.

בשלב זה חשו יהודי איראן כי האדמה בושרת תחתיהם, וריבים מהם נסו לעזוב את המדינה בדרכים שונות, אולם הייתה זו משימה בלתי פשוטה, מסכנת ומרובת בעליל.

תודתנו נתונה למגיד שירה,

גבור הספור, אשר מאז ימי ילדותו בְּשִׁירָאז, פעם בלבו חלום אחד יחיד ומיוחד, לעלות לארץ ישראל.

מגיד שירה גדל והיה לאיש, ועם נפילת השאח גמלה בלבו ההחלטה: ארץ העמים אינה מקומם של יהודים! לא עוד! יהודים צריכים להתיישב בארץ ישראל, ורק בה!

על ספורו האותנטי של בריחתו של מגיד שירה משִׁירָאז, מבסס הספור שלפניכם. ומחובתנו הנעימה להעניק לו את תודתנו ותודת הקוראים.

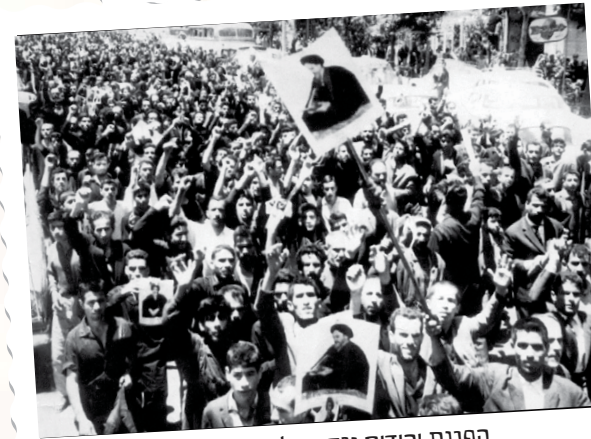
בעזרת התמונות האותנטיות שלפנינו נוכל לחוש, ולו במעט, את רוח התקופה ואת קורותיו של מגיד.

מגיד שירה לפני הבריחה

מגיד שירה ובן דודו דוד

הפגנת יהודים נגד המלך, באישורו

בית הכנסת בשִׁירָאז

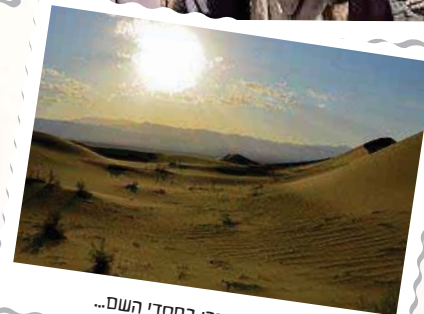
תחתיה גמשיד בעיר שִׁירָאז ארמון של כורש מלך פרס

מסע גמלים במדבר פקיסטן

מסלול הבריחה מאיראן עד פקיסטן, איסלאמאבד

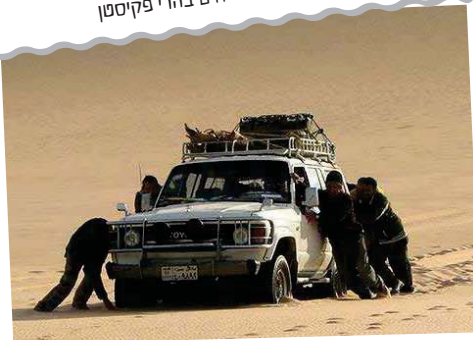
המדבר שעברו בחסדי השם...

שדה התעופה באיסלאמאבד, העבירו דרכון מזויף בצרוף מאה דולר...

אחד המבריחים בהרי פקיסטן

מחלצים את הג'יפ מהחולות

העיר כוויטה אליה הגיעו

על הספסלים האלו נתפסו ע"י משטרת הגבולות

